



Tinărul maistru Constantin Scorcu de la secția acid azotic a Combinatului de Îngășăminte — Piatra Neamț este prezent mereu la datorie. Ori de câte ori procesul de producție îl solicită el răspunde întotdeauna cu competență, rezolvă probleme complexe pentru că așa cum îl cunosc tovarășii săi de muncă „este unul din maistrii cu cea mai bună pregătire profesională”.

# Scînteia Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XXI, Seria II, Nr. 5005 6 PAGINI — 25 BANI Sîmbătă 19 iunie 1965

## Ședința Comisiei pentru elaborarea noii Constituții

Vineri dimineața, la Consiliul de Stat al Republicii Populare Române, a avut loc ședința de constituire a Comisiei pentru elaborarea noii Constituții. Din componența acestei Comisii a Republicii Populare Române, din inițiativa Comisiei, un grup mare de tineri și alți specialiști au lucrat la întocmirea proiectului de Constituție.

La rând cuvinatul, tovarășii Nicolae Ceaușescu a reamintit că, încă în legislatura trecută, s-a ales o Comisie pentru elaborarea noii Constituții a Republicii Populare Române. Din inițiativa Comisiei, un grup mare de tineri și alți specialiști au lucrat la întocmirea proiectului de Constituție.

**CITIȚI**  
In pag. a 3-a: In pag. a 5-a:  
• Specialistul anului 1970 de DOREL DORIAN  
• Cerințele virstei și viața organizației U.T.M.

## Conferințe ale unor organizații de partid regionale

Vineri au început lucrările conferințelor organizațiilor de partid regionale Banat, Bravov, București, Galati, Mures-Autozona Maghiara.  
La lucrările conferințelor iau parte delegații aleșii în conferințele regionale și orașenești de partid — muncitori, ingineri, tehnicieni, lucrători din gospodăriile agricole de stat și statului cooperatives, intelectuali, activiști de partid de stat și din economie. De asemenea, sînt prezente numeroși invitați — membri ai C.C. al P.M.R. și ai guvernului, reprezentanți ai unor institutii centrale, ai organelor locale de stat și comitetelor regionale și orașenești ale organizațiilor obștești, cadre de conducere din uzine, fabrici și de pe marile șantiere, din instituții, oameni de știință, cultură și artă.  
La conferințele regionale participă tovarășii Chivu Stoica —

## ÎN CINSTEA CONGRESULUI PARTIDULUI

- ANGAJAMENTE ÎNDEPLINITE
- NOI CAPACITĂȚI DE PRODUCȚIE

In întîmpinarea celui de-al IV-lea Congres al partidului, în țară au fost date în funcțiune noi obiective industriale.  
La rafinaria Teleajen au început să producă complexul de instalații, în cea mai mare parte automatizată, pentru obținerea unor aditivi polifuncționali (substanțe chimice care se adaugă uleiurilor în scopul îmbunătățirii indicelui de vîscozitate și coborîre a punctului de congelare al acestora) realizați de cercetătorii din țara noastră. Uleiurile minerale obținute prin adăugarea acestor aditivi care înainte se importau sînt superioare vechilor tipuri de produse.  
La fabrica din Sighetul Marmației a intrat acum în producție o nouă linie tehnologică. Prevăzută cu agregate de presare, dozare, alimentare, benzi transportoare, malaxoare de argilă și alte utilaje moderne, această linie se caracterizează printr-un înalt grad de mecanizare și automatizare. Ea va produce anual o cantitate de cărămidă aproape egală cu aceea fabricată aici în urmă cu 10 ani.  
La mina Horiaști, în bazinul carbonifer al Motruului, unde continuă lucrările de mărire a capacității de extracție a lignitului, a început să funcționeze cea de-a treia combină de benzi transportoare. Și la mina Leurda din același bazin carbonifer au intrat în funcțiune noi utilaje, printre care două mari combine de alimentare, și se pregătește instalarea unui complex special de susținere a abatajelor frontale.

De pomeni care te întîmpină la intrarea în unisă sînt inscripțiile angajamentele reînnoite ale constructorilor de nave din Turis Severin. Citim: „Pînă în ziua Congresului vom lansa la apă 9 nave, dintre care 3 maritimare”.

De cheia rîu, nave cu inscripția: „N. R. 10112” construite la portul de domiciliu. A fost urmat în scurt interval și de un tanc petrolifer de 1.350 tone.

## GATA DE LANSARE!

De activitatea care se desfășoară aici pentru lucrările navei, inginerul Ion Mîndru. (La ora cînd apar aceste rânduri, nave se află deja la cheiul de armare al sectorului II). Avansate sînt și lucrările de la șlepurile 6 și 7, iar al treilea vas maritim va fi lansat înainte de termenul prevăzut în angajamentul reînnoit.

De activitatea care se desfășoară aici pentru lucrările navei, inginerul Ion Mîndru. (La ora cînd apar aceste rânduri, nave se află deja la cheiul de armare al sectorului II). Avansate sînt și lucrările de la șlepurile 6 și 7, iar al treilea vas maritim va fi lansat înainte de termenul prevăzut în angajamentul reînnoit.



Pe terenurile de unde s-a recoltat secata pentru masă verde, membrii cooperativei agricole de producție din comuna Movilfa, raionul Urziceni, arădămintul în vederea însămînțării porumbului siloz.

In prima zi petrecută în uzină se executau probele mecanice și de navigație ale șlepurii 3, de 1.000 tone, probe efectuate sub controlul „microscopiei” și exigent al beneficiarului — Direcția Navigației Civile. Directorul tehnic, ing. Emil Modilcă, a fost prezent pe vas, a luat legătura cu președintele comisiei de recepție — inginerul Eugen Montauva — și l-am

nomistrea metalului și a altor materiale de construcție. Pînă acum, prin măsurările tehnico-organizatorice aplicate în trimestrul I, greutatea proprie a cargoului de 1.600 tdn a fost redusă cu cea 70 de tone și continuă să scadă, au fost economisite 470 kg bronz pe bază de staniu, 124 mc cherestea rășinoasă, peste 20 m.p. P.F.L. melaminat.

O succintă completare „pe viu” a celor relatate de tovarășul director tehnic ne-a fost făcută de utemistul Ion Mihăila, muncitor turnător-formator din sectorul II-nave, purtător a două stelute de frunță în întrecerea socialistă și evidentiat anul acesta lună de lună. „Pentru economisirea bronzului cu staniu, ne-a explicat el, s-a pornit mai înții de la reproiectarea fiecărui reper, în scopul micșorării

„Metaloșii Uzinei „1 Mai” din Bazin Mar, au sporit în ultimul trimestru producția venind cu 27 milioane de tone, față de 26 milioane de tone în trimestrul precedent. În perioada următoare, activitatea va fi intensificată și se va realiza o producție suplimentară de 20 milioane de tone. De asemenea, activitatea de producție va fi sporită și în ceea ce privește lucrările de construcție și reparare a echipamentelor. În perioada următoare, activitatea va fi intensificată și se va realiza o producție suplimentară de 20 milioane de tone. De asemenea, activitatea de producție va fi sporită și în ceea ce privește lucrările de construcție și reparare a echipamentelor.



**Astăzi la rubrica:**  
**Marile răspunderi ale tinerei generații ne vorbesc tovarășii**  
• TITUS POPOVICI  
• NICOLAE IOSIF

## Nemulțumirea creatoare, dușmana stagnării

Mi se pare temerară încercarea de a face un portret total al unei generații, spune scriitorul TITUS POPOVICI. Termenul și încercarea de a face un portret total al unei generații, spune scriitorul TITUS POPOVICI. Termenul și încercarea de a face un portret total al unei generații, spune scriitorul TITUS POPOVICI. Termenul și încercarea de a face un portret total al unei generații, spune scriitorul TITUS POPOVICI.

grăntă din personalitatea lor. Pentru omul tinăr, sentimentul că el, prin viața lui, prin munca lui, prin felul de-a gândi, prin curajul de-a privi lumea în față, așa cum este, și de a acționa, este răspunzător nu numai de soarta lui personală, ci și de-a altora, este un sentiment de o maximă însemnătate. Ar fi interesant de urmărit cum uneori acest sentiment al responsabilității este atât de organic împletit în firea omului, încît el însuși nu-l realizează; și se pare firesc că e așa. Și totuși. Am cunoscut, cei mai în vîrstă dintre noi, senzația aceea a singurătății, a necomunicării, a concurenței nelolice, rezultante ale filozofiei idealiste: fiecare pentru sine. Aceasta a fost pentru noi primul indiciu că societatea nu e alcătuită așa cum ar trebui; pentru mulți această senzație a constituit prima scînteie a revoltei. Or, iată, după 20 de ani, timp infinitesimal în cursul istoriei, ni se pare normal că răspundem unii de alții și unii în fata altora, iar cazurile de egoism social sau manifestările, care înțeleg spiritul social,

Exigența noastră înseamnă dragostea noastră  
Am terminat școala profesională în 1945 împreună cu alți 100 de ucenici — arată tovarășul NICOLAE IOSIF, secretar al comitetului de partid al Uzinelor „Grișta roșie”. Peste cîteva săptămîni ne vom întîlni ca să serbăm 20 de ani de la absolvire. Din discuțiile pe care le-am purtat cu cei cu care m-am întîlnit ca să organizăm această mică serbare a noastră, am aflat, nu fără bucurie, că foarte mulți sînt: ingineri, tehnicieni, muncitori de nădejde, lucrători în aparatul de partid și de stat... Să nu-i mire pe cei tineri această bucurie — oarecum neobișnuită la mea: noi am intrat în școală în anul 1941, am fost elevi într-o perioadă cînd visurile erau mici, cînd a-ți propune să treci pragul calificării de muncitor părea o utopie. Eu, de pildă, nu puteam visa mai mult decît să ajung electromecanic și să învăț, poate, să cînt la acordeon. Și nu eram singurul! Ne permiteam să visăm numai atât fiindcă nu ne puteam permite să credem că viața ne va oferi cîndva alte condiții, ci va avea cineva grijă de noi. Ne cunoșteam plapuma noastră mică și săracă. Iar azi îi aud pe acești foști colegi ai mei: sînt inginer, sînt tehnician, am făcut liceu, urmez facultatea...  
Îi rog pe tineri să caute a înțelege cit mai profund saltul care s-a făcut, prin grija partidului, în favoarea lor: de la primul ani de școală ei pot avea visuri mari, lor li-s străine visurile mici...  
Entuziasmul, pasiunea, căutarea sînt trăsături generale, de masă, în rîndul tinerilor noștri. Se știe, epoca tehnicii moderne a impus colectivului uzinei noastre trecerea de la repararea locomotivelor cu aburi, la construcția de utilaj chimic. Schimbările (cine este tehnician, poate înțelege) erau capitale: practic, întregul colectiv trebuia (și acesta este



# Turismul văzut de turiști

rumurile sint străbătute zi de zi, ceas de ceas, de numeroși turiști porniți în excursii pe cele mai diverse trasee, toți dorind să cunoască frumusețile și bogățiile țării. Adevărat, așa face, la zeci de metri sub poiana muntelui. Peisajul acestor trasee subterane — peșterile de o mare satisfacție care îndreptesc interesul turistic de care se bucură. Nu peste tot însă aceste frumuseți naturale stau la îndemina cercetării turistice. Iată, de exemplu, cunoscuta peșteră Polovraci. Aici excursionistul nu are nici cea mai sumară posibilitate de a se informa cu privire la proveniența și istoricul ei (dacă ignoră și, bineînțeles, așa face, încredulându-se în pătura a numelor din cei care trecind pe aici au vorbit „să se știe”). Mergând pe șoseaua Oradea—Vadul Crișului, prin Aleșd, vizitatorul va întâlni peștera de la Vadul Crișului. Și aici condițiile de vizitare sint necesar-

punzătoare. Peștera nu este amenajată, drumurile de acces înăuntrul ei sint defectuoase. Nu ne propunem să semnalăm toate cazurile în care asemenia frumuseți naturale ale patriei pot fi înfrățite în condiții cel puțin satisfăcătoare printr-o atenție mai mare din partea organelor locale, a organizațiilor U.T.M. din raionul sau regiunea respectivă. Faptul că asemenia locuri se bucură de un larg interes turistic este un argument convingător pentru buna lor întreținere. Pentru că, deși aflate mai puțin la îndemina excursionistului, itinerariile subpământine sint tot atât de atrăgătoare ca și cele de suprafață. Care excursionist ar credea că a nemămurăte fenomen geologic? Anul trecut, numai, speologia clujeană au descoperit în această regiune 50 de obiective carstice majore între care 25 peșteri, 11 avene, numeroase ponoare etc.

# Palate subterane primitoare și neprimitoare

După cum am aflat de la dr. Dan Coman, șef de sector la Institutul de speologie „E. M. Racoviță” din Cluj, unele dintre noile sau mai vechile descoperiri își pot etala frumusețile și pentru miile de excursioniști care vizitează această regiune.

— În ultimul timp, am efectuat cercetări în existența unei peșteri la Căciulat. Cercetările noastre au mai găsit și altele. E o regiune mai puțin cunoscută din punctul nostru de vedere. O vom include însă în planul tematic al Institutului. Trebuie să subliniez că zona noastră de lucru e foarte mare: cuprinde tot Ardealul.

— În ce parte sinteiți mai avansată cu cercetările?

— În Munții Pădurea Craiului, fără îndoială. S-au descoperit în ultimii ani aproape

100 de peșteri. Problemele pe care le studiem sînt deosebit de complexe: sint legate de morfologia golului subteran (aici aspectul formațiunilor calcaroase și de fauna peșterii. Explorarea unora dintre peșteri ridică greutăți serioase. Așa, bunăoară, s-a întimplat la cercetarea peșterii de la Sohodol. Această peșteră-avenă are o adîncime de 100 metri, căderi verticale impresionante, imense blocuri de stîncă sînt suspendate în aer, numeroase treceri sint foarte înguste.

— După cite am înțeles, pentru excursionistul doritor să admire opera timpului, această peșteră e mai puțin accesibilă?

— Da. Aceasta nu înseamnă însă că la „marile opere” ale naturii se ajunge întotdeauna greu. Iată, de pildă, o altă peșteră. Peștera

Vîntului, aflată în comuna Suncuiuș, raionul Aleșd, regiunea Crișana. Prin structura sa, această peșteră demonstrează toate fenomenele care s-au petrecut și se petrec în golul subteran. Peștera are trei etaje dintre care cel superior se află la 80 metri de locul unde curge apa acum, legate prin numeroase puțuri interioare. Fiecare e compus din mai multe nivele care indică locul pe unde a curs apa. E adevărat că pentru a vizita peștera, e nevoie de citeva amenajări. Înreo 50 centimetri. Acum e amenajată o poartă încăpătoare spre un drum subteran lung de 7 km. Ceea ce lipsește, însă, sint puțurile peste apă, scările care să lege etajele și, în mod necesar, la toate peșterile, un ghid.

— Ce alte peșteri ar putea fi vizitate?

— Cu foarte puține amenajări sint multe... În regiunea Crișana, pe Valea Sighiștelui sint aproape 30 de peșteri. Dintre acestea au amintit peștera Măgura, cu formațiuni masive și numeroase. La fel de interesantă și ușor de amenajat (e vorba în primul rând de un ghid) e peștera Rîdbasca tot de pe Valea Sighiștelui. Desigur, nu trebuie să uităm de peștera „Ghetrușă de la Scărișoara”, care prezintă un mare interes atît pentru știință cît și pentru turiști.

— După cite știu, cercetătorii Institutului s-au lăgățit popularizarea speologiei.

— Am putea spune că e un lucru pe care nu l-am neglijat deloc. În numeroase localități am ținut expuneri, insotite de diavrame, proiecte. S-a realizat și un film documentar „Tainele adîncurilor”.

# Ce spun și ce nu spun ghizii

Intorcîndu-ne din succinta și imaginara noastră călătorie în zona carpatică a Munților Pădurea Craiului, vom porni într-o excursie pe valea Argeșului, organizată de agenția Pitești a O.N.T. „Carpați”. Dacă în peșteri turistul s-ar putea dispensa de serviciile ghidului, avînd la dispoziție informații sumare în pliante ori panouri amenajate la intrările acestora, funcția ghidului în desfășurarea unei excursii „la suprafață” este de cele mai multe ori esențială pentru rostul ei larg informativ. Grupul de muncitori și funcționari de la uzina Colibași care a parcurs Valea Argeșului într-un autocar O.N.T. a avut suficiente motive să fie, în general, nemulțumit de aportul unei care l-a însoțit din partea agenției O.N.T.-Pitești (Aurelia Stănescu). În legătură cu o serie de întreprinderi și combinate de pe traseu ei n-au aflat nimic nou, fiind puși mereu în situația de a presupune chiar și denumirea acestora. Iată un „model” de îndrumare a excursioniștilor: după ce trecem prin

Curtea de Argeș ghidul zărește prin grădini straturile de căpșuni și anunță triumfător: „Atențiune, intrăm într-o zonă de căpșuni!”.

Înaintînd pe Valea Argeșului, desupra defileului, pe un cer de un albastru transparent se profilează crestele înzepite ale masivului sudic al Făgărașului. Era o ocazie minunată pentru ghid de a descrie noile trasee turistice spre culmile Făgărașilor create odată cu lucrările de la hidrocentrale. Pe Valea Topologului și Argeșului se poate ajunge de la Curtea de Argeș numai într-o zi la cabana NEGOLUL și apoi la BILEA-LĂC. De la Oașă excursioniștii devin foarte atenți. Pe albia Argeșului, răsclăbită de dunele de nisip și pîrșit, se află o uriașă stație de sortare. Tot la Oașă, apele celor 5 riuri, după ce vor pune în mișcare turbinele hidrocentralei se vor scurge în albia Argeșului. De urcăm pe șoseaua tăiată de stînci pas cu pas, trecem prin labirintul vitei lui Stan, sintem suspendați citeva clipe la o înălțime de citeva

# De ce nu se văd invitațiile vizuale

În ultimul timp au putut fi văzute în orașul Baia Mare nemămurate grupuri de turiști din Cluj, Bistrița, Oradea, Bacău și din alte localități ale țării. Ceea ce surprinde însă neplăcut este faptul că nu sînt în autobuze, pe străzi turistice n-au cum afla informații în legătură cu ceea ce este frumos și interesant la Baia Mare și împrejurimi. Ei doresc să aple unde se găsește baraful Firiza, diferitele cabane, cu ce anume se poate călători pînă acolo și alte informații care, lipsind, reduc din eficiența unei excursii.

— Agenția O.N.T. Carpați din Baia Mare poate avea o contribuție sensibil îmbunătățită la popularizarea frumuseților naturale din această parte a țării. Există puține materiale

de prezentare și, după părerea multor turiști, ele nu ar fi greu de procurat. Ar mai fi necesar să sugărați Agenției O.N.T. Carpați, sfatul popular orășnesc, dezvoltarea materialelor semne turistice care, instalate în diferite puncte, să înlesnească vizitatorilor o orientare operativă. N-ar fi deloc rău dacă s-ar întocmi hărți crochui care de asemenea să fie expuse în locuri ușor vizibile.

Această situație ne-a înțîmpinat la Pitești unde, începînd cu sediul agenției O.N.T., în toată regiunea nu găsim nimic din ceea ce se numește agitație turistică vizuală.

De ce nu se confecționează pentru a fi expuse asemenia hărți turistice, unele panouri?

La agenția regională O.N.T. Pitești ca mijloc de propagandă turistică ni s-a oferit o broșură editată de O.N.T. din București, „20 de mineri turistici” în țară (de ce numai 20?). La litera C — Curtea de Argeș se dau informații despre hidrocentrala de pe Argeș. Printre alte fraze reci și sumare, unele sînt de-a dreptul de neînțelese: „După ce vor trece prin turbinele hidrocentralei instalate la Căpșărești într-o construcție subterană, apele lacului de acumulare se vor întoarce în albia riurilor respective”. Care respective? Doar nu și poate închipui cineva că riurile Topolog, Vilsan, Cernaț și Doamnei, după ce vor fi adunate prin tunele pe sub munți, se vor întoarce peste munți înapoi?

Sint eronate unele date din

Prof. univ. EDMOND NICOLAU despre:

În următoarele luni Universitatea populară din București organizează o serie de manifestări menite a populariza realizări economice în diverse ramuri ale științei și tehnicii românești. În conferințe, expuneri, simpozionuri, oameni de cultură, academicieni, profesori, critici de artă vor înfățișa publicului valorile culturale și istorice noastre, aspecte din arta contemporană a României socialiste. Ne-am adresat prof. Edmond Nicolau, cu rugămintea de a informa cititorii asupra programului de activitate a Universității populare.

„Zilele trecute citiva directori de mari întreprinderi au participat la simpozionul nostru „Ne-am născut în sen-senal”, în care s-au prezentat unii publici numeroși proporțiivii avîntului economic al României, perspectivele lui în lumina recentelor proiecte de Directive. Continuînd preocupările în acest sens,

luna aceasta (19 iunie) acad. Remus Rădulet va vorbi despre noi izvoare de forță și lumină, în cadrul simpozionului „Porțile de Fier — porțile lumii”. „Porțile de Fier” — porțile lumii — tehnici — producție — la care și vor da concursul academicienii, profesorii universitari, inginerii, precum și anticipația „România — orizont 1970”.

Cu contribuția unor specialiști de la Camera de Comerț vom prezenta publicului o serie de produse românești care se bucură de o înaltă apreciere atît în țară cît și peste hotare („Inventat în România”). Dezvoltarea economică și culturală a satelor patriei va fi schițată într-un simpozion de către academicienii, scriitorii, muzeografi.”

Paralel cu aceasta în programul de vară al Universității sint prevăzute expuneri și simpozionuri pe teme culturale-artistice.

„Pentru tineret și studenți am socotit utilă o expunere în creația literară și plastică, susținută de doi critici în specialitatea respectivă. Popularizarea asiduă a valorilor istorice și culturale românești este o îndatorire de seamă a noastră și în perioada următoare vom adăuga acțiunilor de pînă acum o serie de expuneri despre valori universale în muzeele și colecțiile românești de artă, iar în cadrul ciclului „Din le-



La intrarea în peștera Ialomicioarei, din Munții Bucegi  
Foto: N. NICOLAESCU

# Editări necesare

Gîndul și cercetătorii noștri au consacrat personalităților artistice românești de valoare universală, numeroase monografii studii, ample prezentări literare sau artistice. Opreți la Brăncuși însă, a cărei valoare excepțională este astăzi unanim recunoscută, nu i s-a acordat la noi cinstea unei monografii sau măcar a unui album fotografic de popularizare. Editurile noastre, în general, și Editura Meridiane, în special, carea de drept îi revine această sarcină, ar trebui să grăbească editarea unei asemenea lucrări a cărei lipsă este acut resimțită atît de specialiștii ei, și de iubitorii artiștilor în general. Pe aceeași linie, dar pe o altă materialitate critică și de cercetare științifică în diferite perioade, pentru la opera sau personalitatea marelui sculptor. O serie de articole ca aceea ale lui V. Paleolog și Georges-Gosjan, Ion Alexandrescu și alții care l-au cunoscut personal pe artist, prezintă o bogată informație în munca „Arheologică” de reconstituire a scuturii opere monumentale. Ion Alexandrescu, scriitorul în plină care l-a ajutat pe Brăncuși la finalizarea Panoului din sticlă de la T. Jiu, ca și Ing. Ș. Georgescu-Gorjan cu care a realizat Coloana Infinită au relatat de curînd, cu exactitate și seriositate, de strălucite și destul de numeroase peșteri care dețin prețioase documente și mărunți privind opera artistului în diferite perioade de creație. Forurile specializate ar putea să întreprindă o atenție activată de depistare a „marilor” și de înregistrare științifică a mărunților lor.

CORNEL RĂDU  
CONSTANTINESCU

# AL. MIRODAN: „Teatru”

Reunirea într-un volum a unor piese recente, aparținînd aceluiași autor rămîne o inițiativă editorială meritorie. Cărțile de dramaturgie — și așa destul de rare — sint utile atît publicului larg, cît și oamenilor de teatru. Tocmai de aceea am dori ca rafturile bibliotecilor și bibliotecilor să se îmbogățească mereu cu asemenea apariții. În acest sens, volumul lui Al. Mirodan suscită în mod firesc interes. Numele în scriitorul este cunoscut demult de pe așezate teatre. Mirodan s-a înscris în ultimii ani în fruntul dramaturgiei noastre ca o prezență viguroasă și originală. Piesele lui, intrunite acum între copertile unui tom, oferă, odată în plus, prilej pentru vii comentarii. Încă de la premiera pe țară, piesa „Zăriștilor” a reținut atenția unimană prin îndrăzneala dezbaterii etice și ingeniozitatea construcției. Piesa inaugura atunci o direcție inedită în peisajul dramaturgiei contemporane și anume aceea a „comediei de idei”.

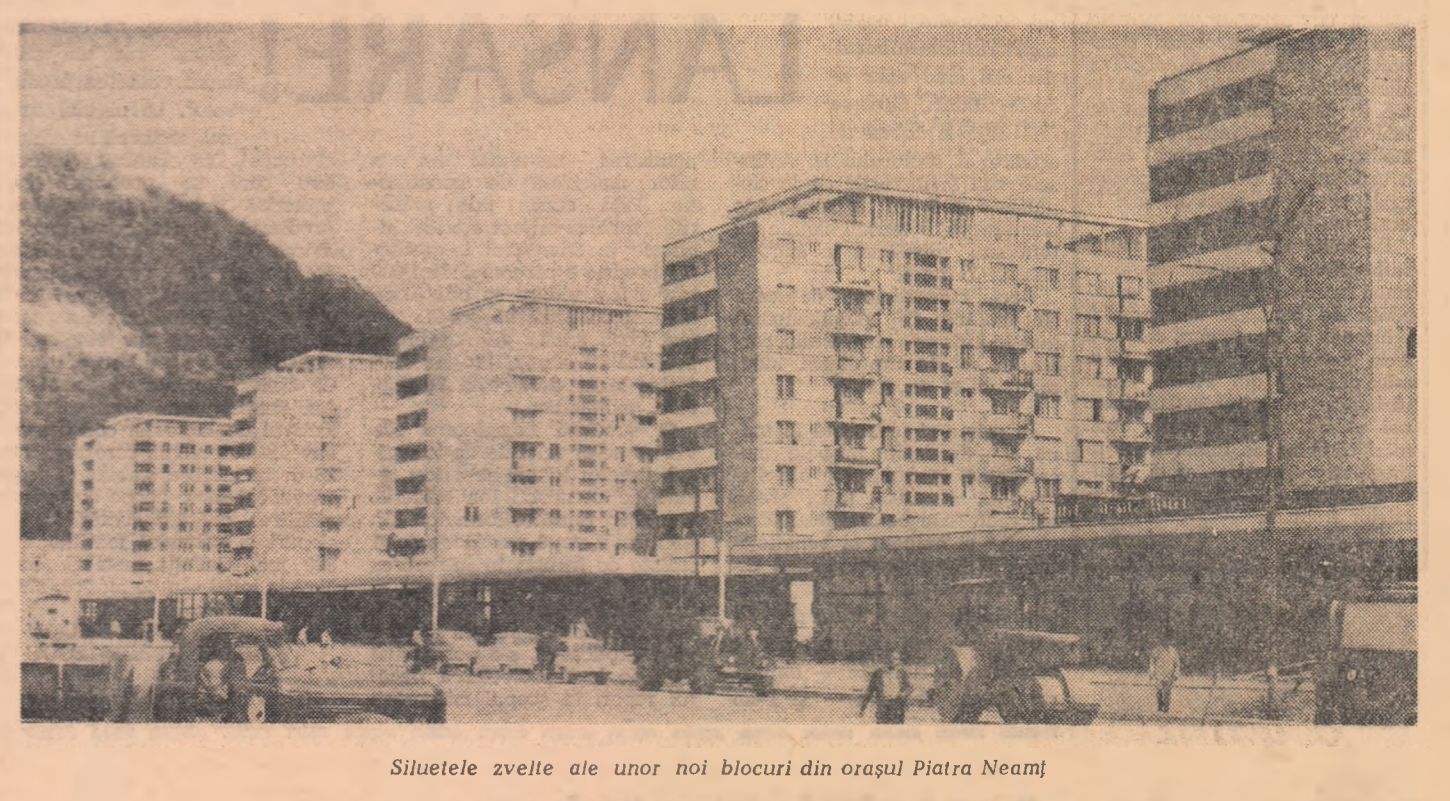
Formula poate fi, bineînțeles, discutată și întregită, însă certă rămîne feroarea polemicii de idei, care într-o investimintare spumoasă constituie substanța piesei. Simplitatea aparentă a fabulei nu trebuie să deruteze. Personajele, agitate în înfruntarea decisivă, capătă investiminturi simbolice. Cerchez și Tomoșcițiu traduc scenic o anume polarizare a valorilor morale. „Cazul” Ion Georgehe intervine ca un prețel, ca un argument necesar demonstrației ardente, inițiate de autor. Bătălia pentru adevăr, pentru înfruntarea dreptății se desfășoară încordată, fundamentată pe etica comunistă. Cerchez intruchipează viaabil bogăția interioară a omului nou, crescut de partid, activist dăruit cu toate forțele lui unor feluri generoase. Alături de Cerchez, defilează pe parcursul piesei o suită de liunele care întăresc — cu liniile sau umbrele lor — figura

complexă a protagonistului. De la prima piesă, Mirodan a dovedit o subtilitate aparte în minuțioasă replici, a duelului verbal, cerut imperios de polemica înfocată în care se află eroii. Comicul rezultă din finețea din dezvăluirea ideilor peștute, incompatibile cu spiritul epocii. Cu „Celebru 702” Mirodan pășea într-o altă zonă a dramaturgiei: plămăda o comedie-pamflet. Satira acizulată, împregnată de sarcasm se declanșează copios la adresa rînduștelor imperialiste. În lumea dominată de tirania dolarului, normele de conduită

suferă o violentare înimaginabilă, principiile, noțiunile, chiar cele etern recunoscute și acceptate își pierd adevărul lor conținut. În aceasta constă, de fapt, și principala sursă de comic. Fatura hiperbolică are menirea de a colora scapărătorul pamfletului. Inseși conceptele de „existență” sau „libertate” se răstoarnă, gangsterul întemnițat pentru faptele sale reprobată ajunge printr-o metamorfoză posibilă numai în clima-tul imperialist, scriitor celebru, promotor al unei „literaturi” care elogiază crimele și jaful. Apariția involutivă în aura poetică a „fetei în albastru” înfățișează în acest infern sufocant o undă de umanitate. Nici în pamflet, dramaturgul n-a abandonat predilecția sa de a accura întîietate demonstrației de idei, acuzând mai puțin vizibil în feștura de gugu și episoade amuzante. A treia comedie, „Șeful secto-

# Note de lector

MIHAI BOTEZ



Siluețele zvelte ale unor noi blocuri din orașul Piatra Neamț

# „CURSURILE” DE VARĂ LA UNIVERSITATEA POPULARĂ

mentare — științifice în țară, cu caracter de lecții practice.

Interesantele acestora sint deosebit de interesante prin complexul de obiective pe care le vizează și prin competența artistică și științifică a aceluia care, însoțindu-i pe cursanți în călătorie, le vor îmbogăți, pe baza exemplelor concrete, cunoștințele dobîndite în cursul anului.

O rută interesantă o vor urma cei care au frecventat cursul „Arte plastice”. Se vor străbate cu autobuzul circa 2200 km în nordul Maramureșului și al Moldovei, în decursul cărora vor fi vizitate cele mai frumoase și mai reprezentative monumente artistice de pe traseu, muzee de artă populară românească, muzee de pictură, biserici etc.

Un alt itinerar interesant îl are excursia pe Valea Oltului și pe Valea Pra-



# Specialistul anului 1970

**Majoritatea de specialiști — ingineri, tehnicieni, cadre de cea mai înaltă calificare — participă în aceste zile, premergătoare celui de al IV-lea Congres al P.M.R. la dezbaterea largă a proiectelor de Directive. Cifrele de plan, indicatorii economici, noile investiții sunt studiate dinlăuntru lor, gospodărite cu înțelegere superioară ca realizarea fiecărei prevederi economice, corelată organic cu celelalte prevederi, de vine hotărâtoare pentru întregul plan economic. Practica anilor de construcție, experiența câștigată în conducerea economiei și un sentiment aparte, al noului se întinsează și se confruntă în măritărea aprecierilor. Ochiul specialiștilor au învățat să descopere în spatele cifrelor, parametrilor, indicatorilor în sine, condiționarea absolut riguroasă dintre continuarea neabătută a industrializării socialiste și largirea bazei de materii prime; dintre dezvoltarea în ritm susținut a producției industriale și înzestrarea tehnică-materiale a agriculturii; dintre îmbunătățirea generală a calității produselor, creșterea veniturii naționale și ridicarea bunăstării generale.**

**Laconismul și precizia fiecărei prevederi își găsesc de fiecare dată un corespondent adevărat; luciditatea se întinsează la fiecare pas cu emoția; arhitectura proiectelor are legi interioare și condiționări care se cer subliniate. Și specialiștii, chemați să răspundă de eficiența economică a fiecărei noi investiții, întuiesc tot mai mult în structura acestor prevederi, o solicitare aparte, vizând competența, calificarea, pasiunea lor creatoare. Sarcini speciale, paragrafe întregi, li se adresează direct:**

— Promovarea progresului tehnic în toate domeniile de activitate, extinderea mecanizării și automatizării, înzestrarea economiei cu instalații la nivelul tehnicii moderne, în vederea ridicării productivității muncii și reducerii în continuare a cheltuielilor de producție.

— Creșterea bazei tehnico-materiale a științei, dezvoltarea cercetărilor științifice fundamentale și aplicative, corespunzător nevoilor economiei naționale.

— Dezvoltarea învățământului pentru formarea și perfecționarea cadrelor de specialiști, ridicarea nivelului de pregătire profesională a muncitorilor și cadrelor tehnice.

**Solicitarea specialiștilor se confirmă o dată în plus: alături de cele ale întregului popor sint și sarcinile lor, menite să fie realizate prin eforturile lor colective, să le direcționeze întreaga activitate.**

## Imperativul perfecționării „din mers“

În nici o epocă, știința și tehnica n-au ocupat un loc atât de important în viața societății, în producția materială, ca în epoca noastră.

Falsa controversă dintre „știința pură“ și „știința concretă, aplicativă“ a fost de mult și definitiv infirmată. Finalitatea practică a devenit o notă definitorie a cercetării științifice. Energeticii folosesc metodele matematice de înaltă și subtilă abstracție pentru calculul operativ al utilizării optime a resurselor de energie; fizicienii au devenit și ei, în cea mai înaltă accepție, „direct productivi“; chimizarea și automatizarea producției, au găsit particularul metaforei tehnice în stare să transpună ideile dificil de exprimat, ale cercetării fundamentale în baza utilului, a eleganței, a confortului. Cunoșcând și stăpânind legile revoluției tehnico-științifice contemporane specialiștii au menirea dificilă de a anticipa problemele complexe ale producției, de a se pregăti din timp pentru sarcinile de perspectivă, de a culege spre ceea ce azi poate să pară nerealizabil, dar se impune ca necesar pentru mâine.

Industrializarea și modernizarea continuă a industriei, noile prevederi ale proiectelor de Directive, vin în feul acesta să concretizeze menirea nobilă a specialiștilor de înaltă calificare.

Problemele funcționării noilor furnale de mare capacitate nu mai sint probleme de pură metalurgie, ci și probleme de automatizare. Electroniștii, de cea mai înaltă competență, sint invitați în oțelării. Perfecționarea autocamionului nu este legată numai de modernizările constructive ale motorului. Chimia lubrificațiilor are aici un rol hotărâtor și chimiiștii, adevărații chimiști, sint și aici așteptați. Industria polimerilor sinteticilor sint și ea, în tot mai mare măsură, introducerea unor analizoare automate pentru stabilirea calității, pentru reglarea în cascadă a diferiților parametri. Exemplele ar putea continua, întregind de fiecare dată ideea că specialiștii de azi — inginerul cu practică îndelungată, proaspătul absolvent, studentul abia pornit pe căile științei, tânărul care încearcă să-și aleagă viitoarea lui profesie — sint chemați să răspundă unor sarcini de cea mai profundă complexitate și de un mare romantism în măsura în care este foarte romantic să rezolvi probleme care-n urmă cu 5-10 ani, nici nu puteau fi prevăzute, să abordezi noul cu fervoarea căutătorului de aur.

De rezolvarea acestor probleme, de competența cadrelor tehnice, depind prețindem (să le subliniem cu majuscule): PROMOVAREA ȘI EXTINDEREA ULTIMELOR CUCERIRI ALE TEHNICII, CREȘTEREA PRODUCTIVITĂȚII ȘI CALITĂȚII PRODUSELOR, EFICIENȚA FIECĂRUI LEU INVESTIT ÎN ECONOMIE.

## Nu numai organizatori

Să ne gândim o clipă cîți ingineri și tehnicieni avem în urmă cu 30 de ani... Chiar și în urmă cu douăzeci de ani! Citeva mi și, într-un anume sens, pentru industria noastră de atunci, cifra pare îndejnă de judicios corelată cu specificul unei țări... „eminanțele agrare“. Aveam și foarte puțini agronomi... Dar să lășăm trecutul.

Anuarul statistic pe 1964 ne indică, pe întreaga economie, o cifră de aproximativ 700 de mii cadre tehnico-ingenieresti, dintre care peste 70 mii de ingineri, marea majoritate fiind cuprinși în industrie și agricultură. Acești ingineri, acești mari și prețioși anoni, au fost citați nu o dată pe „ordinele de zi“ ale realizărilor acestor 20 de ani. Prezenți pe toate marile șantiere ale țării, îndrumînd și calificînd mi și sute de mii de muncitori, dovedindu-se buni gospodari, făcînd din cauza socialismului cauza lor, aceste cadre de frunte ale construcției socialiste justifică deplin prețuirea de care se bucură. Partidul a știut să crească din rîndurile lor mii de conducători de unități industriale, o generație întreagă de specialiști, mulți sub 30 de ani, pentru care rezolvarea sarcinilor de plan înseamnă lizara lor realizare. Seseanalul s-a dovedit pentru ei un examen, o confirmare, un strălucit succes. Discuțînd cu acești ingineri, li simți azi fremătînd de o nouă și exigentă hotărîre: vor să

făci mai mult, să lucreze mai bine, să fie la înălțimea noilor Directive. Să le ascultăm, însă, argumentele:

„Ani la rînd am participat activ la organizarea și urmărirea producției. Era o etapă grea, în care lășeau adesea cadrele medii și specialiștii, ei lășau în formare, era obligat să se substituie dispozițiilor, organizatorului imediat al producției. Noile prevederi economice se solicițau, însă, la realizarea unor sarcini de concepție, privind perfecționarea proceselor tehnologice, ridicarea calității produselor, studierea posibilităților de ridicare a nivelului tehnic. Cei peste 700 de mii de tehnicieni și muncitori specialiști reprezintă o importantă platformă de lansare. Proiectele de Directive prevăd, în același timp, formarea altor 130 mii de cadre medii de specialitate și circa 130 mii cadre cu pregătire superioară. Inginerul — este părerea celor mai mulți ingineri — poate și trebuie să-și deplășcă azi rolul de organizator al producției. Trebuie să privească în viitor. Trebuie să se califice la nivelul noilor sarcini. Trebuie să devină de pe acum inginerul analist 1970.“

## Ingineri de perspectivă

Am vizitat Uzinele „1 Mai“-Ploiești aproape în fiecare an și ne-am bucurat, ne amintim, de succesele vechii instalații 4 L.D.H. cu instalație nouă și foarte modernă în urmă cu numai 8 ani, am scris pagini întregi despre prestigiu internațional al instalației 3 D.H. 200, câștigătoare medalei de aur, la târgul de la Leipzig din 1964. Dar tehnica petrolieră — cum ne demonstrează inginerul proiectant Ștefan Diaconescu de la Uzinele „1 Mai“ — se dezvoltă fulgerător. Drept pentru care am trecut și noi la crearea unor instalații de foraj pentru adîncimi mari — pînă la 7 mii metri, (e o tendință generală de cercetare a zonelor de mai mare adîncime), am modificat instalațiile vechi, făcîndu-le ușor transportabile (trebuia să scurțăm durata forajului) și am introdus la instalațiile de mai mică adîncime acționarea electrică. Realizarea acestor instalații a cerut de bună seamă din partea inginerilor de concepție din uzină studii amănunțite, o colaborare activă cu institutele de cercetări, o urmărirea a instalațiilor în perioada de experimentare. Pentru că adevăratul inginer, conștient de marea răspundere care apasă pe umerii săi, înțelege că proiectarea noilor utilaje, noilor linii tehnologice, noilor produse industriale, trebuie să fie orientată ca valoare competitivă spre nivelul tehnic al anului 1970. E noul examen la care e chemat să răspundă specialistul pasionat de profesia sa, inginerul.

„Uzina de vagoane“-Arad a obținut și ea în acești ani nenumărate succese. Vagoanele de marfă și călători — de care ne vorbește inginerul Geza Balogh, le-am întîlnit de atîtea ori pe liniile noastre de cale ferată, încît aprecierile ni se par acum de prisos. Noile autocamioane „Carpați“ și „Bucegi“ și-au cucerit, de asemenea, un bine meritat prestigiu. Un prestigiu muncit, măsurat în ani de căutări, de efort, de continuă înnoire. Introducerea în fabricație a unor noi prototipuri solicițată însă, ori care ar fi uzina, adaptării și perfecționării tehnologice, crearea unor noi S.D.V.-uri, o amplă acțiune de mecanizare. Și așa cum a confirmat-o practica uzinelor din Arad și Brașov, inginerii serviciilor de concepție nu pot rezolva toate aceste probleme fără contribuția creatoare a cadrelor tehnico-ingenieresti din secții, din ateliere, de la locurile de muncă. De aici, elogiul adresat celor care au știut să antreneze această uringă armată tehnico-productivă și s-o mobilizeze la promovarea noilor tehnologii. Din păcate, aceste cadre tehnice, direct productive, sint încărcate adesea cu prea multe sarcini, așa-numite „curente“. Și s-ar impune, poate, o analiză mai atentă a acestor sarcini, deosebindu-le pe cele care sint într-adevăr curente și inevitabile, de cele care ar putea fi rezolvate din timp, cu ceea mai mult spirit de prevedere. E ceea ce s-a realizat la Uzina mecanică

din Sinaia, unde inginerii au putut deveni cu adevărat ingineri de concepție, de perspectivă, preocupati de continutul specializării. Și rezultatele n-au întârziat.

Anii școlărești de-așa ajutați să câștigăm o mare experiență. Am reușit să creștem cadre medii bine calificate și am dobîndit o mare experiență în conducerea producției. În momentul în care inginerul nu trebuie să mai dăbureze activitatea marelui, iar marelui nu trebuie să mai suprînșească, la locul de muncă, obligațiile și competența șefului de echipă.

Directorul de întreprindere, conducerea tehnică, au ajuns la convingerea importantă că a crescut cerința de studiu, cercetare și concepție inginerului de producție este o condiție obligatorie a profesionalității și perfecționării sale. O condiție a sporirii contribuției fiecărui inginer la procesul permanent de modernizare industrială. O condiție a succeselor noastre de mîine.

Noile prevederi economice marchează o etapă în care, așa cum ne-au declarat-o nenumărați specialiști, se impune: 1) o selectare permanentă a cadrelor tehnico-ingenieresti cu aptitudini speciale în domeniul cercetării și proiectării (simplifică și utilizarea mai judicioasă); 2) o activizare a procesului de calificare tehnică pe planul uzinelor (cursuri de specializare pentru diferite grade de pregătire); 3) crearea în fiecare colectiv a unui important activ tehnico-ingenieresc, de concepție, cu preocupări legate direct de perfecționarea produselor.

## Și în afara celor opt ore

La Institutul de cercetări metalurgice din București se sint obișnuite în ultimii ani succese remarcabile. Aici s-a pus la punct procesul industrial pentru fabricarea senzorului, aici s-a experimentat utilizarea gazului metan în furnale, aici s-au realizat cercetări importante în domeniul elaborării unor noi mărci de oțel. Realizările însumînd studii îndelungate, experimentări dificile, uneori și eșecuri de moment, au confirmat nu numai calificarea și competența cercetătorilor ei, în primul rînd, existența unei reale pasiuni pentru munca de cercetare. Satisfacția finală a cercetătorului este de înțeles. Ea se întinsează cu bucuria constructorului energetic, care a dat în funcțiune o nouă termocentrală, cu mîndria tehnologului care asistă la probele funcționale ale unui nou agregat; dar aceste bucurii mari, marile reușite, au fost muncite îndelung, zile și nopți, cu o dăruire fără seamăn și pentru că dăruirea, pasiunea, competența se întemeiază în primul rînd pe o pregătire metodică, conf. univ. I. TRIPSA, directorul Institutului de cercetări metalurgice, ne subliniază cu justificată exigență că „ACTIVITATEA INGINERULUI A TEHNICIANULUI ȘI ÎN GENERAL A CELUI CARE ȘI PROPUNE SĂ JUSTIFICE TITLUL DE SPECIALIST, NU SE MAI POATE REZUMA LA CUNOȘTINȚELE CAPĂTATE ÎN FACULTATE ȘI LA EXPERIENȚA PRACTICĂ, DOBÎNDITĂ ÎN TIMPUL CELOR 8 ORE DE PRODUCȚIE.“

„Perfecționarea inginerilor obținută prin cursuri de specializare, deosebit de utilă, trebuie continuată printr-un studiu sistematic, individual, în afara orelor de producție. Succesele și cazul, cel mai frecvent al inginerilor care studiază, nu trebuie să ne inducă în eroare. Mai sint destui ingineri care se mulțumesc cu cele ce au învățat pe băncuța facultăților (de multe ori și uite subliniază), trecînd prea ușor peste recomandarea „PLICĂȚEA“ de a studia fiecare nouă lucrare științifică. Studiul sistematic în afara orelor de program a cedat locul divertismentului și distracțiilor „neinovate“, care, trecînd pe primul plan, devin vinovate de pregătirea lor insuficientă.

Să nu ne fie teamă să spunem că inginerul care-și uită menirea sa principală și nu ține pasul cu tehnica își creează cu anticipație condițiile ratării profesionale. Soluția e una singură: perfecționare continuă, din mers, în sensul unei aprofundări în domeniul specialității, totul dublat de pasiune și perseverență.“

Cuvîntul de ordine, înregistrat în mai toate uzinele și devenit într-un fel un angajament colectiv, poate fi rezumat în „putem face mai mult“, „trebuie să fim mai exigenți“, „fiecare inginer poate deveni un bun specialist“, „totul depinde de noi“.

În care lucrează, ci și cu problemele de perspectivă ale întreprinderii. Inițiativa nu se pare semnificativă și dovedește nu numai spirit de răspundere, dar și o nouă conștiință de sine a inginerului, care se simte obligat să participe la viața întregului colectiv: răspunde solidă de această uzină a lui, răspunde de activitatea secției, de fiecare produs. De aici și o solicitare specială față de conducerea întreprinderii: analize tehnice de producție, schimbările de experiență, crearea unor colective mixte de proiectanți, tehnologi, cercetători, pentru rezolvarea problemelor de mai mare complexitate, trebuie să treacă din domeniul deciziilor și al inițiativelor ocazionale în domeniul activității curente.

## De-ai casei și călători...

Reporterii li se întîmplă frecvent să întîlnesc pe șantierul unui nou combinat, vechi cunoștință de pe alte șantiere. Inginerul Decuseară, de la Bicaz, lucrează acum la Argeș. E inginer șef. Peste puțin îl vom reîntîlni pe șantierul de la Porțile de Fier. Pe constructorul principal al Borneștilor l-am regăsit pe șantierul Fabricii de Ingrășăminte din regiunea Mureș-Autonomă Maghiară. Directorul termocentralei Dicoești, de acum cîțiva ani, e director la Lohăș. Ministrul Petre Logan, după ce a lucrat la Ovidiu II, Comănești, Petroșani, Brazi, a ajuns acum la termocentrala București sud. Alteori întrebăm: „Cine mai e director la voi?“. Și ni se răspunde: „Același vechi director“ în vîrstă, azi, de 40 de ani. Da, sint cadre cu tradiție, „bătrîni“ tineri și azi ai primelor noastre șantiere. Și, asemenea lor, tei de mii de ingineri, tehnicieni, muncitori de înaltă calificare sint mîndri de a se fi legat pentru toțdeauna de meseria, de uzina, de oamenii cu care au pornit la drum. Dar, sint și excepții.

La Fabrica de rulmenți din Birlad, dintr-un total de vreo 80 de ingineri, în urmă cu cîțiva ani, au mai rămas azi aproape jumătate. Cei alți au căutat să ajungă cît mai aproape de București și mai ales în București, indiferent că „transferul“ accidental le oferea funcții îndejnă de îndepărtate de specialitatea lor inițială. Inginerul Ion Kocher — constructorul șef al fabricii din Birlad — ne vorbește cu mîndrie de realizările inginerilor care au știut să perseverenț. Despre ce ne pot vorbi cei plecați?

Stabilitatea cadrelor tehnice rămîne, evident, un factor hotărîtor, dar această stabilitate liber consimțită nu se poate obține decît prin antrenarea cadrelor tehnice la rezolvarea unor probleme importante, în stare să-i pasioneze, să-i lege definitiv de colectivul și de viața uzinei. Excepțiile, cei care fug după o viață ușoară și neinteresează, vor plăti mai curînd decît cred, și vor regreta mai mult decît au fost preveniți... Se vor lovi de pragul de sus și vor înțelege ceea ce, mai ieri, li se părea de neînțeles. Să ne întrebăm, însă, de cite ori un cadru tehnic apucă pe cite un astfel de drum, dacă ne-am ocupat suficient de problemele lui, dacă am încercat să-l atragem în viața fabricii a uzinei și dacă educarea și formarea sa politică ne-au preocupat în suficientă măsură. Cadrele tinere trebuie ajutate, pregătite, susținute cu grijă și dragoste în efortul lor de maturizare. Este secretul de mult cunoscut al succeselor obținute de comunistii uzinelor „Tractorul“ Brașov, „Grivița roșie“, „1 Mai“ Ploiești. E un secret care se cuvine a fi cunoscut și însușit.

Dar în afara acelor ingineri care părăsesc uzina luîndu-și valiza și un bilet de tren, mai există o categorie, nu tocmai numeroasă, care într-un anume sens pleacă... deși rămîne pe loc. Sint mulțumii de sine, cei care știu destul, cei care uită și sint lășai să uite, că în ultimii zece ani, ritmul tehnic industrial a cunoscut o accelerare uimitoare. Noile mașini, noile tehnologii i-au depășit de mult. O anume abilitate îi ajută pentru un moment să mascheze. Dar mine?

Soluția e și aici una singură: Să-i trezim, să-i întorcem de la periferia mulțumirii de sine, spre centrul vital, activ al vieții industriale și să nu ne sfîim să devenim „supărători de didacție“ vorbindu-le de mîile de ingineri și tehnicieni care, asemenea lui Decuseară și Logan, prin munca lor fără preget, au contribuit la marile succese ale acestor ani.

## Chiar și acolo unde „totul e bine“

Există nenumărate întreprinderi, instigate de proiectare și cercetări, unde grija pentru perfecționarea cadrelor a constituit o preocupare permanentă, concretizată în proiecte de un înalt nivel tehnic, în asimilarea unor produse noi, în însușirea unor tehnologii superioare. Dar chiar și în aceste întreprinderi, unde „totul e bine“, se impune, la nivel departamental, o coor-

donare mai precisă excludînd paralelismul în activitatea de concepție și cercetare, irosirea de forțe, aminarea nejustificată a unor lucrări urgente pentru cine știe cînd. Se impune, de asemenea, o stabilire mai judicioasă a problemelor care sint de competența întreprinderilor și a celor care, dimpotrivă, se cer transferate institutelor de cercetări.

Intr-o discuție avută nu de mult cu conf. univ. GHEORGHE TUNSOIU — directorul întreprinderii „Automatica“ — el însuși un pasionat inginer cercetător, ne sublinia că „rezolvarea unora dintre problemele de mare importanță ce revin astăzi unui institut sau unei întreprinderi, solicițată o mai largă coordonare și cooperare între forțele existente. În practica întreprinderii „Automatica“ — ne spunea inginerul Tunsoiu — pentru a lichida unele delimitări arbitrare între activitatea de cercetare și proiectare pe de o parte și aplicarea lor în producție, a fost introdus un sistem denumit „proiectare cu experimentare“. Noul sistem solicițată cercetătorul, inginerul de concepție, la îmbinarea soluțiilor teoretice stabilite prin studiu și calcul cu soluțiile practice, eficiente, confirmate o dată cu experimentarea noului produs.“

## Un scurt capitol despre învățămînt

E un capitol statistic, bazat pe cifre, convingînd fiind că cifrele, asemenea oricărui alte fapte reale, au un limbaj al lor și — de ce nu? — o poezie care se cere scrisă.

Aveam pe vremuri, prin 1938, vreo 26 de mii de studenți din care mai mult de jumătate abandonau studiile din motive independente de ei. Avem în prezent 123 de mii de studenți... Cifrele așa cum spuneam, refuză comentariul comparativ.

În perioada 1966-1970 se vor investi pentru dezvoltarea bazei materiale a învățămîntului și creșterea detașamentului cadrelor tehnice circa 3,5 miliarde lei. Se va dezvolta în continuare învățămîntul superior, cel tehnic și economic.

Numărul total al cadrelor care vor intra în această perioadă în economie se ridică la 530 mii. Și o ultimă cifră statistică: institutele tehnice pregătesc azi, cadre cu o pregătire corespunzătoare unui număr de 77 de specialiști tehnici. Cifra, datînd de un an, e probabil azi depășită.

## Stimulentul încrederii

În urmă cu vreo 30 de ani, se mai găseau filozofi (vezi Rădulescu Motru) care profetizau „neputința psihologică a poporului român de a folosi știința și tehnica în industrie. Transformarea economiei noastre într-o economie modernă li se părea o „ambție absurdă“.

Comentariile au devenit și aici de prisos. Noile ramuri industriale, noile combinate, noile condiții create cercetării științifice și, în ansamblu, noua hartă industrială a țării demonstrează cu argumentele evidente succesele multilaterale ale României socialiste.

Cadrele noastre tehnice au știut să răspundă solicițărilor mereu crescînde ale economiei, afirmîndu-se într-un răstimp record atît pe plan intern cît și pe plan internațional. E bine să însumăm ce s-a obținut pînă azi, e bine să ne gîndim cu spirit de răspundere, hotărîți să facem mai mult, la anii viitorului cincinal.

Continua specializare și perfecționare a cadrelor tehnice reprezintă una din garanțiile realizării planului economic. Și inginerii sint hotărîți să folosească din plin, pentru perfecționarea lor, ajutorul competent al celor aproape 100 de institute de cercetări științifice înființate în anii puterii populare, să solicițe sprijinul activ al miilor de cercetători de înaltă competență, sprijinul cadrelor didactice. Să folosească, în sfîrșit, laboratoarele, să-și sporească participarea la activitatea serviciilor de concepție, să studieze documentația tehnică, modernă, excludînd posibilitatea rezolvării unor probleme... de mult rezolvate.

Întregul popor, sub conducerea partidului, a făcut un de an eforturi însemnate pentru dezvoltarea bazei materiale a societății, pentru construirea noii societăți, pentru înzestrarea noilor întreprinderi cu tehnica cea mai înaltă. Să nu uităm însă, așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu la Conferința de partid a Orasului București, că „trebuie să găsim căile cele mai bune pentru ca aceste investiții să dea maximum de rezultate economice“.

Este o sarcină de onoare pentru cadrele tehnice ale noii noastre industrie, o sarcină consemnînd încrederea partidului în forțele tehnico-ingenieresti ale țării. Și putem fi convingi că oamenii noștri de știință, ingineri, tehnicieni, muncitori de înaltă calificare vor aduce și, în viitor, în spiritul proiectelor de Directive, „o contribuție prețioasă la soluționarea problemelor concrete pe care le ridică construcția socialistă, la progresul științific și cultural al întregii țări“.

DOREL DORIAN

Învățămîntul va da ECONOMIEI NAȚIONALE circa 50000 CADRE



DINTRE CARE circa 30000 MUNCITORI CALIFICAȚI PRIN ȘCOLI circa 130000 CADRE MEDII DE SPECIALITATE și circa 110000 CADRE CU PREGĂTIRE SUPERIOARĂ







# CERINȚELE VÂRSTEI

## ȘI VIAȚA ORGANIZAȚIEI U.T.M.

200 de tineri de la Intreprinderea de Utilaj Petrolier din Tirgoviste au răs-puns la următoarele întrebări puse de reporterii ai ziarului nostru:

1 La ce activități inițiate de organizația U.T.M. ați participat în ultimele luni, care din ele v-au plăcut mai mult și de ce?

2 Care vi s-au părut neinteresante și de ce?

3 Ce ar putea face organizația U.T.M. pentru a răspunde preocupărilor dumneavoastră?

Publicăm în pagina de față câteva din răspunsurile primite



VALERICĂ MATEI



MARIA CIURLĂU



CORNEL RETEZATU



MIRICĂ GRIGORE



VASILE POLIZACHE



ANDREI TESELSKI

### Victor Stănescu

trezor, secția mecanică

1. Mi-a plăcut mult simpozionul despre profilul omului contemporan oglindit în literatura noastră nouă. Au vorbit doi profesori. I-am ascultat cu multă plăcere. Nu au stat cu capul plecat asupra hirturilor. Au vorbit liber, cursiv, deosebit de atractiv.

Ideea unei excursii a fost întotdeauna îmbrățișată cu plăcere. Tinerii din uzina noastră au mers de curând într-o excursie la Sinaia. Un alt grup de tineri, printre care și eu, am mers la București, unde am văzut și meciul cu Cehoslovacia. Cred că organizația U.T.M. de la noi din secția a făcut un lucru bun, întrebându-i pe tineri de fiecare dată ce ar vrea să mai vadă, unde ar dori să mai meargă în excursie.

2. Îmi place sportul și îndeosebi tirul. Din păcate nu se organizează nimic în această privință. „A fost o dată... un campionat cu o fază orășenească (cum s-a ajuns până la ea nu știu). Cert este că din uzină au participat doi tovarăși, cu totul întâmplător. Fuseseră chemați pe poligon să ajute la reglarea armelor. În legătură cu spartachiada: prea mult formalism. De câțiva ani tot sint înscris pe niște table, dar în afară de fotbal — nimic. Acum, de pildă, ne-am înscris vreo 20 pentru cros. Am rămas însă la faza înscrierii...

3. O sugestie: au fost publicate proiectele de Directive ale celui de-al IV-lea Congres al partidului și proiectul de Statut al P.C.R. documente de o deosebită importanță pentru dezvoltarea economică și social-politică a patriei noastre: nu există tinar, știt sigur, în uzina noastră care să nu le fi citit cu mult interes.

Socotesc însă că activitatea pentru deosebită temeinică a ideilor de însemnătate deosebită cuprinse în aceste documente trebuie continuată în forme adecvate. Aș propune, de exemplu, să fie invitați să ne vorbească activiști de partid și de stat, personalități și oameni de principiale din orașul nostru, despre unele din principalele teze cum ar fi: continuarea neabătută de către partidul nostru a politicii de industrializare socialistă a țării, despre sarcinile reieșite din proiectele de Directive privind promovarea progresului tehnic, dezvoltarea învățământului, perfecționarea cadrelor sau despre îmbunătățirea calității produselor și ridicarea caracteristicilor tehnice și economice ale acestora, ridicarea calificării profesionale pe o treaptă nouă. În felul acesta, socotesc eu, mobilizarea tinerilor la lupta pentru aplicarea în viață a mărețului program de muncă ce va fi stabilit de Congresul al IV-lea al P.M.R., va fi și mai activă, mai eficientă.

### Valerică Matei

strungar, secția IV — piese de schimb

1. Da, două acțiuni interesante: o reuniune la Casa de cultură în cadrul căreia un tovarăș profesor a prezentat un material în legătură cu etica tinarului muncitor, apoi un concurs „Cine știe, câștigă”, organizat de secția vane. La această reuniune formația de muzică ușoară a uzinei, împreună cu soliștii, ne-au distrat timp de 3 ore. Mi-a plăcut, de asemenea, dezbaterile organizate pe tema „Dragoste, tovarășie, prietenie”, tocmai datorită faptului că s-a discutat despre unele probleme care privesc vîrsta noastră — am 20 de ani — aducîndu-se în dezbateri cazuri concrete chiar din uzină și din secția în care lucrez.

3. Încep cu sportul, pentru că dintre toate activitățile îmi place cel mai mult. Joc fotbal. Îmi pare rău însă că nici jumătate dintre tinerii

din secția mea nu practică nici un fel de sport. Chiar dacă nu avem aici la noi, suficiente baze sportive, atletism, șah, tenis, box, se poate face. Îmi place și activitatea artistică. Însă dacă în secția mea nu se desfășoară nici un fel de activitate de acest fel, eu am cerut să fac parte din formațiile artistice ale căminului cultural din Runcu, satul meu natal. Acolo activez...

### Maria Ciurlău

desenator tehnic

1. Una dintre cele mai interesante acțiuni mi s-a părut organizarea simpozionului tehnico-științific de către organizația noastră, în colaborare cu cabinetul tehnic. Cu acest prilej, tovarășul ing. Ion Chivăran — directorul tehnic, inginer șef de concepție Aurel Codreanu, ing. șef sec. 1 metalurgic, Stănescu Cornel au vorbit despre progresul tehnico-științific în construcția de utilaj petrolier. În continuare au rulat două filme documentare.

3. Aș dori să se organizeze mai multe simpozioane tehnice, să se împrumute filme de la Institutul de documentare tehnică din București și să se țină conferințe care să folosească la rezolvarea unor probleme privind munca tehnologilor, proiectanților și desenatorilor.

### Ștefan Oprea

trezor, secția mecanică

1. În ultimele două luni mi-a plăcut; adunarea generală de dare de seamă semestrială. S-a făcut o analiză profundă, multilaterală a întregii noastre activități. Am luat și eu cuvîntul. Și pentru că a venit vorba de adunările generale, nu cred că e bine ca problemele de producție care sînt discutate în ședința de grupă sindicală, în adunarea de partid, (foarte mulți sîntem membri și candidați de partid) să fie discutate și în adunarea organizației U.T.M., fără a se pune accentul pe ceea ce trebuie să facem noi, organizația U.T.M., utemistii. Discutînd despre calitate, disciplină, îndeplinirea angajamentelor: să nu facem o analiză seacă a unor cifre, realizări, ci să vedem oamenii care le-au făcut, eforturile conjugate cu pasiunea acestora pentru meserie.

3. În cadrul procesului de perfecționare a cadrelor de specialiști, de ridicare continuă a nivelului de pregătire profesională corespunzător sarcinilor pe care le pune dezvoltarea procesului de producție — sarcini prevăzute de altele și în proiectele de Directive ale celui de-al IV-lea Congres al partidului — tot mai mulți tineri din uzina noastră urmează diferite forme de învățămînt tehnic și profesional.

Eu, de exemplu, sint la școala serală de maiștri. Organizația U.T.M. ar putea să ne sprijine mai mult, organizînd simbăta, sau într-o altă zi, cu sprijinul unor ingineri tineri, consultații, ore de verificare a cunoștințelor. Ne-ar fi foarte folositoare.

### Ștefănică Afil

strungar

1. Concursul „Cine știe meserie, câștigă” la care, de altfel, am și ocupat locul III mi-a plăcut pentru faptul că a constituit un stimulente în aprofundarea unor cunoștințe tehnice, mi-a dezvoltat gustul pentru nouățile tehnice și, ca urmare, dorința de a trece mai des pe la bibliotecă să împrumut cărți de specialitate.

În octombrie, depășesc vîrsta de utemist. Sint strungar din 1953 și din 1950 utemist. Or-

ganizația U.T.M. a făcut multe pentru mine, pentru formarea și educarea mea și ei îi datorez în bună măsură că mă numără printre fruntașii uzinei.

### Cornel Retezatu

inginer, secția turnătorie

1. Întîlnirea dintre absolvenții de acum trei ani ai școlii profesionale și elevii care sint în prezent în ultimul an de școală a fost interesantă, a avut asupra tinerilor un puternic efect educativ. Muncitorii vîrșnici, tinerii invitați au vorbit simplu, firesc despre munca și preocupările lor, au dat sfaturi prețioase celor care peste cîteva luni vor pași în viața de muncitor.

2. Nu mi-a plăcut cum a fost pregătită și s-a desfășurat adunarea generală în care s-a analizat participarea tinerilor la cursurile de ridicare a calificării profesionale. În primul rînd care a fost prezentat un referat universal valabil, care teoretiza pînă la pliciteasă aceste cursuri dar nu spunea o vorbă despre cum învață tinerii dacă lecțiile sint predate pe înțelesul tuturor, dacă au fost însușite etc.

3. Pentru viitor sint cîteva probleme care trebuie rezolvate urgent. E vorba de felul cum e alcătuită organizația noastră. Ea cuprinde, pe schimburi, bineînțeles, tineri de la formare, turnătorie, curățătorie. În primul rînd, problemele de producție sint foarte diferite, tinerii lucrează în ateliere diferite, iar la adunările generale se discută despre toate problemele secției, încît uneori nu se mai înțelege nimic. Aș propune, chiar dacă numărul utemistilor din organizațiile respective va fi mai mic, să se înființeze organizații pe ateliere, pe schimburi.

### Mirică Grigore

strungar

1. Mi-au plăcut întotdeauna întrecerile organizate în cadrul spartachiadei tineretului. În vara aceasta m-am înscris la tir. Din păcate pînă acum nu s-a făcut nimic. Excursiile cred că se pot organiza cu mai mult discernămint. Eu am motocicletă: mai sint și alți băieți care au motocicletă. Poate că ar fi bine să ia ființă o secție moto în cadrul asociației.

2. Nu mi-a plăcut modul în care a fost organizată ultima reuniune. Programul a ținut pînă la zece seara. La dans nu am putut sta. A doua zi trebuia să mă duc la serviciu și voiam să fiu odihnit. Sincer să fiu, la reuniune m-am dus să dancez. Programele să fie mai scurte, sau să înceapă mai devreme.

3. Lucrez la S.D.V. Pentru mine, și cred că și pentru alții, ar fi cit se poate de util un schimb de experiență la o uzină producătoare de scule...

### Vasile Polizache

Secția montaj II

3. Îmi place să merg la reuniuni. Dar nu prea mă încumet să dancez. Nu cunosc dansurile moderne. Un curs la Casa de cultură sau în uzină ar fi bine venit...

### Toma Popescu

lăcătuș

3. Avem nevoie de un club al uzinei, unde să găsim la orice oră un loc în sala de lectură sau la o masă de șah. În felul acesta tinerii care fac naveta, și sint sute și sute, n-ar bate toarele de la orele 15 pînă la 18 cînd pleacă autobuzele și trenurile.

### Ion Matache

controlor tehnic

3. Voi răspunde numai la această întrebare. Mai întii o chestiune personală: mă interesează mult problemele ciberneticii. Specialiștii în acest domeniu ne-ar putea împărtași lucruri care să ne ajute la lărgirea orizontului de cultură generală.

Aș vrea să ridic și o altă problemă: cum răspundem dorințelor de a-și forma c temeinică educație politică. În organizația noastră sint tineri de 18 ani și alții de 28 de ani. Din păcate, atunci cînd îi încadram în cercurile de învățămînt politic nu ținem întotdeauna seama de puterea de pricepere a fiecărui. Mie mi se pare nelalocul său să fie încadrați în același cerc un tinar inginer și un tinar care abia a absolvit școala profesională. Avem cercurile politice cunoscute. Ele sint bune, mai ales pentru tinerii mai de curînd intrați în U.T.M. Și aici trebuie să luptăm însă împotriva lucrului formal, să dăm mai multă atenție (și o spun ca propagandist), pregătirii fiecărei expunerii, convorbiri, să realizăm o legătură mai stînsă, mai firească între ceea ce studiază tinarul în cerc și viața, munca sa de fiecare zi.

### Andrei Teselski

inginer, pavilionul tehnic

1. 2. 3. Mă ocup de teatru. Îmi place. Nu avem ceva prea încheat. O echipă la casa de cultură rațională, alta la clubul petrolistilor și o a treia la uzină, care e numai... pe hirtie. Am jucat cam prin toate. La uzină, echipa n-a fost sprijinită. S-a destrămat. Venind vorba despre teatru, aș vrea să fac o propunere. În orașul nostru s-ar putea crea un teatru popular cu stagione permanentă. Așa cum există și în Rm. Vlcea, Mediaș etc. Există toate condițiile și în primul rînd oameni talentați. Casa rațională a creației populare Ploiești ar trebui să studieze și să soluționeze această problemă. Joile tineretului, vă spun sincer, pe mine nu mă interesează. În felul în care se desfășoară nu-s interesante. Aș dori să pot dansa la o „jolie a tineretului” pentru că de multă vreme dancez rar de tot și numai la ocaziile și aniversării. Dar pentru asta e nevoie de muzică bună. S-ar putea invita orchestre bune, s-ar putea face înregistrări și redare prin stație, însoțite de prezentarea soliștilor, a orchestrelor pentru a face, într-un fel, și educație muzicală tineretului.

La noi în uzină sint mulți tineri cărora le place muzica, pictura dar nu există cercuri de inițiere. S-ar putea invita oameni competenți în aceste domenii. Există la noi un centru de conferințe, o dată la 3 luni. Nici acestu de se țin cu regularitate. Ar fi interesant să se inițieze lectorate tehnico-științifice, în cadrul cărora specialiștii ou o înaltă pregătire să prezinte cele mai noi cuceriri ale tehnicii și științei contemporane.

### Gheorghe D. Copaci

transportator, secția administrativă

1. 2. 3. Nu știu dacă prin ceea ce am să vă spun, răspund la prima, la a doua sau la a treia întrebare. De două zile umblu după o minge de fotbal. Am fost la asociație, la comitetul U.T.M., din nou la asociație etc. Am primit sarcina să mă ocup de antrenarea tinerilor la întrecerile spartachiadei de vară. Am lucrat în schimb III, iar acum am mobilizat 27 de tineri care vor să joace fotbal. Din ei trebuie să selecționez echipa care va fi înfrîntă celelalte secții. Nu știu unde o să jucăm, cred că pe un cîmp, deoarece nu ne primim pe nici un stadion din oraș. Și mai e ceva în legătură cu spartachiada de vară. La noi spartachiada înseamnă practic două re-prize de fotbal sau cîteva minute de atletism. Încolo — nimic. Nu se fac antrenamente, nu se organizează întîlniri. Cînd se încheie spartachiada, fie de vară, fie de iarnă, am încheiat și noi cu sportul. Nu numai sportivi avem în secție, ci și buni artiști amatori. Pe Ion Ghinea, Benone Dorobanțu, Jipa Dumitru și alții îi pasionează activitatea culturală. Există posibilitatea să alcătuiim o formație artistică în secție, o echipă de fotbal, una de volei, putem organiza activități interesante, dar avem nevoie de ajutorul concret al organizației U.T.M.

### Ioan Virgil

turnător, secția turnătorie

3. Aproape tot timpul anului, noi, care urmăm cursurile școlii medii serale, după orele de mun-

că, majoritatea timpului liber ni-l dedicăm studiului. E drept că noi câștigăm mult în ceea ce privește îmbogățirea cunoștințelor de cultură generală, dar nu și în domeniul mesei ei noastre. Elevii de la seral nu participă la cursurile de ridicare a calificării profesionale și la altele acțiuni care au loc după orele de lucru. În curînd luăm vacanță. Cred că în această perioadă de timp, organizația U.T.M., cu sprijinul maiștrilor și inginerilor tineri ar putea organiza un ciclu de conferințe tehnice pentru noi, specialiștii, conferințe legate de procedeele de muncă moderne din turnătorie. Am învățat, de asemenea, multe lucruri interesante dacă ar fi organizate mai multe demonstrații practice cu fruntașii în producție.

### Stan N. Florian

sudor electric, secția curățătorie

3. Aș putea răspunde la toate trei întrebările; o prefer însă pe ultima deoarece îmi e mai la inimă. La venirea din armată am dat probă de lucru și am fost încadrat în categoria a IV-a de salarizare. După o perioadă de timp, m-am prezentat în fața unei comisii pentru ridicarea categoriei. Am reușit. Dar decizia nu a sosit. Am dat un nou examen și, iar am reușit, iar am așteptat decizia, dar degeaba. Cred că în rezolvarea acestei situații organizația U.T.M. ar fi putut să-mi dea o mîna de ajutor. Și încă ceva. Eu sint sudor electric și lucrez la remedierea unor piese nereușite, realizate la turnătorie. Foarte multe din aceste piese — de pildă capacele de muncă — necesită uneori un mare volum de muncă datorită defectelor cu care vin din turnătorie. În această direcție, cred că organizația noastră ar fi putut face dezbateri serioase în adunarea generală U.T.M. privind calitate, produselor precum și discutiile între cei care realizează piese de slabă calitate și cei care sint nevoiți să lucreze ore în șir pentru a remedia defectiunile de turnare.

### Nicolae Alexandrescu

desenator tehnic

3. Aș dori să avem un cerc al radioamatorilor. Sintem mulți tineri care avem cunoștințe de electronică. Avem cerc de orientare turistică și unul de foto amatori. La început a fost un fel de foc de paie, apoi au rămas doar cu numele. Ce credeți e-aș dori? Să fie dezmoștite, să-și trăiască viața în scopul pentru care au luat ființă.

### Ana Ilie

inginer proiectant

1. Am participat la o conferință ținută de tovarășul Vasile Dragomir, prim-secretar al Comitetului orășenească P.M.R. Tirgoviste, despre actualitatea internațională. Tema, prin noaptea ei, a atras foarte mulți tineri. Eu, personal, oricînd e vorba de o conferință interesantă, fie ea pe o temă de cultură sau de știință, mă voi număra printre audiori.

2. Nu mi-a plăcut ceea ce s-a întîmplat la spectacolul cu piesa „Fiziicienii” prezentat de Teatrul de stat din Timișoara. Și știți de ce? Pentru că... sala era aproape goală. Piesa a fost excelentă, bine interpretată. O operă modernă, cu mesaj, dar dacă tinerii n-au văzut-o, e ca și cînd nu s-ar fi jucat. De ce, atunci cînd vin echipe și formații artistice, nu se face o popularizare mai susținută, pentru a afla cîți mulți tineri și a le stîrni interesul vizionării tuturor spectacolelor?

3. Ne-ar interesa ce e nou în tehnica construcției utilajului petrolier. Ce se face în uzina noastră, în această direcție? O conferință la o lună, două — e mult prea puțin. Ne-ar ajuta în muncă, pe noi cei de la serviciul concepție, un schimb de experiență cu întreprinderile colaboratoare și în primul rînd cu institutul de proiectare a utilajului petrolier București, pe tema unor soluții practice, pe care să le punem noi proiectanților.

„Ce credeți că ar trebui să facă organizația U.T.M. pentru a răspunde mai bine sarcinilor ce-i stau în față, cerințelor specifice vîrstei membrilor săi?”, este întrebarea pe care am adresat-o unor tovarăși din conducerea uzinei, unor activiști de partid și U.T.M. din orașul Tirgoviste. Răspunsurile primite le vom publica într-un număr viitor al ziarului nostru.

Pagină realizată de:  
VASILE CĂBULEA  
GHEORGHE NEAGU  
PETRU IPSAS



GHEORGHE D. COPACI



IOAN VIRGIL



NICOLAE ALEXANDRESCU



ANA ILIE



# de peste hotarele

## „Proiectul Defferre” a decedat?

**R**eporterii au notat cu exactitate: ora 3,45 dimineața. Trecuseră nouă ore. Nouă ore de discuții aprinse. Cel 17 reprezentanți ai M.R.P., radicalilor, socialistilor și ai cluburilor politice n-au reușit să-și apropie punctele de vedere. Marea ambiție a lui Gaston Defferre de a crela o „federală democrat-socialistă” care să unească forțe situate în perimetrul politic dintre socialiști și democrați creștini pare sortită să decedeză în dosare de arhivă. Cel 17 s-a despărțit obosii și iritați. Cind ziaristii i-au cerut amănunțit lui Jean Lecanuet, președintele partidului catolic M.R.P., acesta a răspuns: „Las domniului Defferre grija de a comenta această noapte memorabilă”.

Defferre avea pregătita o declarație. „Reprezentanții partidelor politice au trebuit să constate că nu au reușit să ajungă la un acord suficient de larg pentru a realiza o formație politică unitară”.

Ziaristii au insistat. La întrebarea dacă sint revăzute noi întinziuni pentru a relua dezbaterile, primarul Marsiliei a răspuns sec: „Nu vor mai avea loc contacte...”.

Inseamnă aceasta abandonarea famosului proiect al „federală democrat-socialistă” care a suscitat atenta presei pariziene? Defferre a încercat să ocolească un răspuns categoric: „Săii, în politică nu se poate afirma nimic...”.

Celor care doreau să-i cunoască intențiile de natură politică i-a spus: „Mă duc să mă culc...”.

FRANCE PRESSE, înfățișând un tablou sugestiv al situației din rîndul acestei părți a opoziției franceze, emite părerea că „federală democrat-socialistă nu va vedea lumina zilei”. Lansat de prisenții politici ai primarului Marsiliei, acest proiect a obținut cu mare dificultate aprobarea partidului socialist.

La congresul S.F.I.O. din prăfuita sală de la Clichy, Defferre a realizat o majoritate infimă (1.302 mandate contra 1.270). S-au auzit voci care și-au exprimat temerile față de tonul partidului socialist care în victoria bătăliei electorale urma să se alieze cu forțe aparținînd centrului dreapta, respingînd, concomitent, colaborarea cu comunistii. Formula federală cuprîdea prevederi care duceau la stăruirea libertății de acțiune a partidelor aderente, de unde și avertismentul privind perspectiva ca S.F.I.O. să devină o anexă partidului democristian. Poziția anticomunistă a lui Defferre prevestea o alucare spre dreapta.

Desi victorios la congresul S.F.I.O. și din M.R.P., Defferre trebuie să constate eșecul tentativei sale. Primarul Marsiliei a pornit pe calea consilierilor către dreapta însă aceste concesiuni nu puteau depăși o limită deoarece risca să vadă pe proprii aderenți și votanți ai S.F.I.O. părăsindu-l. Partenerii școlarii cereau să se renunțe la laicizate și la utilizarea cuvintului „socialist” în viitorul denumire a federală pe care o concepeau ca un partid de „tip american”. Renunțarea la aceste puncte din program a doordat la Clichy însemna o sinucidere politică pentru S.F.I.O.

## DEMONSTRAȚIE LA SEUL

Agenția U.P.I. relatează la 18 iunie că peste 800 de studenți sud-coreeni au demonstrat la Seul împotriva restabilirii relațiilor diplomatice între Coreea de sud și Japonia manifestîndu-și toată dezaprobarea față de politica S.U.A. în Vietnam.

## ● Anexiunea săvîrșită de Pretoria ● De la exterminarea tribului Herero la rezervațiile din nord ● „Zona de poliție” și „planul Odendaal”

**P**resa occidentală a relatat zilele trecute despre așa numitul „plan Odendaal”, elaborat de rasiștii din Africa de sud-vest, plan care prevede organizarea unor „bantustane” (rezervații pentru populația de culoare). Acest episod a atras din nou atenția asupra situației din Africa de sud-vest, de cărei problemă figurează neîntrerupt, de 19 ani încoace, pe suprafața de zi a O.N.U.

Africa de sud-vest ca orîndea — 824.000 km.p. — întinde din Franța luată laolaltă. Populația este alcătuită din 70.000 de europeni și 520.000 de africani și „oameni de culoare” (mulatri).

Territoriul deține un loc de frunte în ceea ce privește extracția de diamante. Se mai extrage și plumb, cupru, mangan, zirconiu, zinc, argint. În sudul țării, în deșertul Namib, au fost descoperite zăcămintele importante de uraniu.

Capitalul străin controlează

întreaga economie a țării. Societățile de diamante dețin întreaga extracție de diamante, iar cele americane domină în extracția metalelor neferoase. În decurs de 4 ani — din 1961 pînă în 1964 — au fost nete în societățile americane „Newmont Mining Corporation” și „American Metal

## Bombardamente americane în Vietnam

SAIGON. — 28 de bombardiere strategice americane de tipul „B-52”, cu baza în Guam, au efectuat vineri dimineața mai multe raiduri și au bombardat regiunea situată imediat la nord de Saigon, unde serviciul de informații american crede că ar exista concentrate însemnate forțe de partizani sud-vietnamezi. De la baza din Guam au decolat 30 de bombardiere dar, în drum spre regiunea ce urma să fie bombardată, două din ele au explodat și s-au prăbușit în mare.

Un grup de Patruzele guvernamentale care au inspectat zona, unde, pentru prima dată în această dimineață, bombardierele americane de tipul „B-52” au aruncat aproximativ 300 tone de bombe, n-au descoperit nici urmă de pierderi ale Vietcongului (N.R. — trupele forțelor de eliberare națională din Vietnamul de sud), relata în după-amiaza zilei de 15 iunie agenția France Presse.

## MEMORANDUMUL FRONTULUI NATIONAL DE ELIBERARE DIN VIETNAMUL DE SUD

HANOI. — Agenția sud-vietnameză de știri „Eliberare” a dat publicității Memorandumul Comitetului de Frontul Național de Eliberare din Vietnamul de Sud, în privința reprezentării Vietnamului de sud la negocierile acordurilor de la Geneva din anul 1954, cu privire la Vietnam. Partea democratizată a Frontului Național de Eliberare este alcătuită din reprezentanți ai conducătorilor politici sud-vietnamezi în luptă pentru realizarea intereselor și aspirațiilor sale cele mai mărețe.

Memorandumul precizează că în lumina acestor fapte ar putea fi de așteptat că, în conformitate cu aspirațiile populare, Frontul Național de Eliberare este cel îndreptățit să reprezinte Vietnamul de sud la apropiata Conferință afro-asiatică de la Alger.

## „Operația Tigrul”

Rîndul Delegațiilor afro-asiatice  
constituționaliste dominicane

WASHINGTON 18 (Agerpres). — Corespondentul din Washington al agenției Associated Press, Ary Moleon, transmite citind declarațiile unui diplomat latino-american bine informat, că Statele Unite au elaborat planul unei operațiuni militare pentru lichidarea forțelor constituționaliste dominicane din Santo Domingo, care ar urma să fie pus în aplicare în cazul în care actualele eforturi de mediere ale comisiei O.S.A. vor eșua. Diplomatul a declarat că „există toate indicațiile privind faptul că O.S.A. va reînnoși în curînd eșecul acestor eforturi”. Planul american, denumit „Operația Tigrul”, prevede o intervenție din partea forțelor terestre și maritime ale S.U.A., care ar trebui să fie „încheiată în decurs de trei zile”. Același diplomat a menționat și existența unui plan denumit „Operația Puma”, care ar ur-

mări dezarmarea forțelor junte militare a generalului Imbert Barreras, dar a arătat că nu există nici un fel de indicații privind circumstanțele în care Statele Unite ar pune în aplicare acest din urmă plan.

Purtătorul de cuvînt al Departamentului de Stat, Robert McCloskey, a dezmințit țip seara existența unor asemenea intenții.

Pe de altă parte, după cum relatează din Santo Domingo agenția France Presse, guvernul juntei militare de neapărare a cerut O.S.A. să nu împiedice în curînd intervenția de poliție pe care intenționează să le întreprindă în sectorul capitalei dominicane, controlat de forțele constituționaliste. Această cerere este cuprinsă într-o scrisoare adresată comisiei O.S.A. din Santo Domingo, în care se afirmă un pretins „drept” al autorităților imberbiste „de a menține ordinea în întreaga capitală”.

**S**uccesiunea citiva evenimente politico-economice au readus în discuție în rîndul observatorilor englezi a stărilor și perspectivele orientării guvernului laburist. Trei momente au fost reținute de presa: consultările și proiectele economice ale guvernului Wilson; poziția față de politica agresivă a S.U.A. în Vietnam; relațiile cu Commonwealthul.

Nu este vorba, firește, de probleme similare. Dar concluziile desprinse de observatorii politici și de comentatori pe marginea acestora au fost multe elemente comune. Și principalul este legat de dificultățile crescînde pe care le are și le va avea de îndată guvernul Wilson de pe urma concesiilor față de politica americană.

Aceste concesiuni au mai sînt contestate nici chiar de comentatori apropiați de cercurile laburiste. Ele afectînd demeritul vestit. Pe plan economic Anglia ar putea deveni în curînd se pare, principalul aliat financiar al Statelor Unite. Știrile anuale de „SUNDAY TIMES” privind o eventuală schimbare a unei părți din rezervele de aur ale Angliei pentru 2.000.000.000 de dolari, presupun existentă o mare proiecte mai vaste de acțiuni economice comune anglo-americane. Aceasta sînt și adevăratele mișcări de schimb în Franța. În acest fel, însă, Anglia s-ar plasa într-o situație dezechilibrată în relațiile cu țările vest-europene.

Și în sectorul înarmării Anglia sînt săvîrșite acțiuni care ar face-o mai dependentă de Statele Unite. Cel puțin remarcăm discuții de la Comitetul de studii al ministrului Wilson cu privire la direcțiunile de dezvoltare a industriei de armament britanică, care nu se mai află în curs de fabricație, cu bombardierul nuclear american B-111. Aceasta sînt acțiuni care duc la un schimb în poziția sa în continuare precum a economiei britanice. „ECONOMIST” scrie direct despre „noaptea pe care criza economică din Anglia o constituie pentru participarea la o alianță”.

Dar, indiscutabil, domeniul politic apare predominant în tabloul politicii de cedare în fața presiunilor unilor americani. Recenta hotărîre a S.U.A. care a trupele aflate în Vietnam (și în continuare sporește) și participarea direct la lupte împotriva forțelor patriotice a prilejuit o dublă înfrînare în viața politică engleză. Prima în relațiile cu Harold Wilson cu stînga laburistă și cu opinia publică. Aceasta îl reprezintă abandonarea proiectelor unei politici independente față de S.U.A. Deși în cercurile laburiste se cerea ca în acest moment Anglia să se disocieze de poziția americană, guvernul nu a făcut-o. Dimpotrivă, într-un răspuns scris adresat deputatului laburist de stînga William Werbey, ministrul de externe britanic, Stewart a justificat hotărîrea americană: — după cum comentau observatorii străini aflăți la Londra.

## Dilemele Londrei

Responderea de spirit a opiniei publice este edificator articolul publicat de ziarul „OBSERVER”: „Motivul pe care îl are Wilson de a renunța la politica sa este că el nu are nici o alternativă în ceea ce înseamnă politica față de S.U.A. în Vietnam din ce în ce mai mult împresat de presiunile Johnson care America în direcția unui război terestru în Vietnam în aceste condiții o dezaprobare decisivă la politiciile lui Johnson ar fi mai indicată decît o aprobare fără rezerve”.

A doua înfrînare s-a exprimat în relațiile cu țările Commonwealth-ului. Comentînd defășurarea conferinței, observatorii englezi și străini sînt de părere că în cadrul acesteia Anglia are de făcut față unei situații care este în contradicție cu interesele ei. În Vietnam și orientările engleze în această problemă. Se vorbește desigur de „decețarea” unor țări din Commonwealth care — relatează „FRANCE PRESSE” — „operă” într-o politică mai independentă a Londrei față de Washington după venirea laburistilor la putere”.

S-a anunțat că a fost constituită o „misiune în problema Vietnamului” compusă din cinci membri care „să ia legătură cu guvernele interesate în problema vietnameză”. Cei cinci membri propuși pentru această misiune — ai Marii Britanii, Ghanei, Nigeriei, Ceylonului și Trinidadului — s-au auzit vineri după-amiaza pentru a examina diferite aspecte ale întinziunii misiunii. Dar unele delegații africane care, de pildă, Tanzania și Kenya, și-au exprimat opoziția față de proiect. Un purtător de cuvînt al delegației Tanzaniei a declarat vineri: „Delegația noastră se disociază de comunicatul publicat ieri cu privire la situația din Vietnam”. Principalele obiecțiuni, după cum arată ziarul „EVENING NEWS”, constau în faptul că „în mod evident inițiativa a fost luată în preajma șansei că, în al doilea rînd, „că nu au fost examinate îndajung șansele ca misiunea să primească răspunsuri pozitive din partea capitalelor vizate”. În plus, reacția mult prea rapidă a Washingtonului a făcut să crească suspiciunile de fațade ale delegațiilor afro-asiatice.

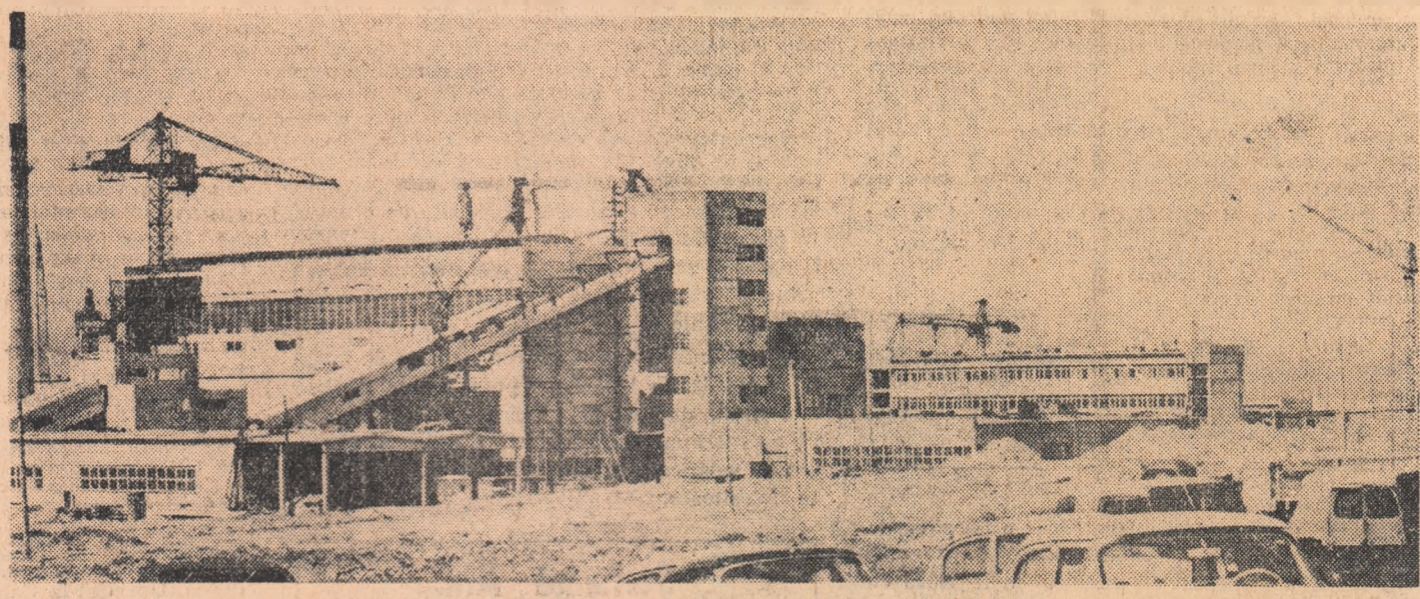
Guvernul britanic se află în fața unei probleme complicate. Momentul politico-economic britanic reclamă, potrivit observatorilor, o reexaminare a coordonatelor orientării laburiste.

P. NICORA

## I. B. Tito la Moscova

MOSCOVA 18 (Agerpres). — Iosip Broz Tito, președintele R.S.F. Iugoslaviei, secretar general al Uniunii Comunistilor din Iugoslavia, a sosit la 18 iunie la Moscova într-o vizită oficială la invitația Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a Consiliului de Miniștri și a Prezidiului C.C. al P.C.U.S.

R. P. MONGO-  
L.A. Pe șantierul de construcție al complexului industrial-energetic de la Dathan



JAPONIA. Aspect de la începerea Parla-mentului japonez în Camera superioară a Parlamentului japonez

Desi cu o alipi-mă în urmă, Japonia, pe lângă armamentului militar electric, are în prezent în parlament o lege de publicitate care se dea publicității rezultatele anchetei comisiiei de anchetă în „afacerea Mirage” în privința gumei, sub presiunea cerurilor parlamentare și a numeroase organe de presă, să-și determine să-și revizuiască atitudinea. „Scandalul Mirage”, după cum se știe, a fost declanșat de dezbaterile parlamentare care au pornit de la cererea privind acordarea unor credite în valoare de 576 milioane de franci, ce trebuiau să se adauge sumei inițiale precăutate pentru achiziționarea unor avioane de luptă („Mirage III”) de la firma franceză „Dassault”.

## Insemnări „AFACEREA MIRAGE”

La propunerea unuia din comisii, parlamentul a cerut reducerea comenzii de la 100 la 57 avioane; concomitent, au fost scăzute și creditele cerute pentru „modernizare” de la 576 la 200 milioane de franci. Concluziile nu s-au oprit însă aici. Ofițeri superiori și funcționari ai departamentului militar erau chemați să acopere cheltuielile de „modernizare” a aparatelor de zbor. Acest „amănunt” dezechilibrat în alt aspect al cazului „Mirage”. Echiparea suplimentară urma să fie acordată unor fir-

me americane care aveau sarcina să modernizeze de așa natură avioanele, încît acestea să poată încropi arme atomice. Toate acestea, cum e și firesc, au produs îngrijorarea opiniei publice, cit și a unor parlamentari. Camera inferioară a hotărît instituirea unor comisii de anchetă (primele din istoria țării) care să cerceteze dosarul „Mirage”.

„modernizării” unor avioane care nici nu fuseseră fabricate. Patru din înalții funcționari între care și comandantul forțelor aeriene elvețiene au fost desemnați. S-a trecut la reorganizarea departamentului, la instituirea unui control parlamentar mai sever asupra acțiunilor executiv. În cadrul comisiei de anchetă sublinia că raportul comisiei de anchetă sublinia că în cursul cerceta-

IOAN TIMOFTE

## Nelinıştea Operei italiene

**O**pera italiană este pe cale să se stingă din lipsă de mijloace financiare. Acest strigăt de alarmă s-a făcut auzit vinerea trecută la Roma cu prilejul demonstrației organizate de toate sindicatele „organelor politice”. Peste 2.000 de persoane, tehnicieni, mașinisti, coriști, instrumentiști, personal din administrație cîntă din toate colțurile Italiei au defilat cot la cot, în tăcere și cu demnitate proclamînd dreptul operelor de a supraviețui. Pancartele purtate exprima, în operele cîntate, întreaga dramă a Operei italiene: „Triumfători în străinătate, condamnați în Italia!” sau mai lapidar: „Să stăcăm muzica!”.

Grupul manifestanților s-a îndreptat spre ruinele marilor bazine ale lui Maxine, situată în apropierea Forumului, gîzduind controlerul în aer liber în serie de cadavre de sărăci. Muzicienii și coriștii au urcat pe scenă în timp ce tovarășii lor, cărora li s-a alăturat un mare număr de locuitori ai capitalei italiene, au ocupat locurile rezervate spectatorilor.

Antracul a aparținut liderilor sindicali. „Tabloul pe care l-au înfățișat este sumbru — scrie unul din corespondenții agenției FRANCE PRESSE care a asistat la acest spectacol. Dacă nu coți fi acordate teatrelor de operă noi subvenții, ele vor trebui să-și închidă porțile pînă la sfîrșitul lumii”.

Teatrele italiene de operă primesc anual din partea statului o subvenție de trei miliarde lire. Cheltuielile s-au ridicat însă la... 14 miliarde lire, de unde urgența acoperirii unui deficit vertiginos. Dar, după cum afirmă personalul teatrelor financiare, „sporirea alocațiilor financiare nu este suficientă, întrucît opera are nevoie de o reorganizare administrativă generală”. Un proiect de lege ce fusese elaborat, în decembrie, anul trecut, de ministrul spectacolului, Achille Corona, proiect considerat drept satisfăcător de organele de presă, este acum înmormîntat. Manifestanții au cerut ca acest proiect să fie prezentat de urgență parlamentului pentru aprobare. Frunzișii sindicali au subliniat de altfel că „în cauză nu sînt calitățile artistice — opera din Roma, Scala din Milano sau San Carlo din Neapole neacid necioie să-și a-pere reputația — ci lipsa unui plan organic de stat pentru a ajuta într-o manieră rațională teatrul liric italian și pentru a-l face accesibil publicului”. Acesta este, după cum se vede, principala dificultate a operei italiene. „Crisa” scrie FRANCE PRESSE — vine din meloman, dezertază tot mai mult din sălile de operă și de teatru deoarece preferă filmul scumpe, mult mai scumpe decît ceea ce cinemaograful”. Astfel, s-a ajuns ca în prezent, opera italiană să fie frecventată numai de „clasa societății” care poate plăti și este deosebit în vîstul ei repertoriu în timp ce publicul larg, însoțit de actorii de muzică, este ținut departe de acest repertoriu. Tocmai de aceea, participarea la manifestarea de sîntămîna trecută au cerut să fie luate măsuri grabnice pentru ca teatrul liric italian să-și deschidă larg porțile în fața maselor.

I. RETEGAN

## „A cincea provincie”

n numai europeni, rasiștii din Republica Sud-Africană au anexat, de fapt, Africa de sud-vest, incluzînd-o în statul lor ca „a cincea provincie”. Anexiunea aceasta a fost recunoscută de nici un stat. În 1956, o hotărîre a Tribunalului internațional a confirmat că Africa de sud-vest trebuie să se afle sub jurisdicția O.N.U.

Rasiștii sud-africani au instaurat pe teritoriul anexat un regim de discriminare rasială și au împărțit țara în două părți: așa-numita zonă de poli-

locuitorilor au fost chiar și autoritatea autorităților pentru „a se mișca” dintr-un loc în altul sau „a se aduna” mai mulți de zece laolaltă. Foarte grea este și situația africanilor din „zona de poliție”. După cum atestă datele Comitetului din Africa de sud-vest, în O.N.U. pe toate țările din Africa de sud-vest nu există nici un african din ferme sau din așezările de domiciliu. Într-o petiție înaintată O.N.U. în legătură cu situația muncitorilor agricoli se arată că aceștia nu au dreptul de a-și a-

lege nici patronul la care vor munci, nici felul de muncă. „Ei nu știu nici măcar cîți le se va plăti. De îndată ce sosesc la Grootfontein (unul dintre centrele industriei miniere), ei sînt caște într-un lagăr și vinduți ca niște vite patroulierilor albi”.

Legile în vigoare în Africa de sud-vest nu permit africanilor

în decembrie 1964 au participat 41.000 de alegători, printre care nu se află nici un african.

Ajunși la dispere din cauza mizeriei și lipsei de drepturi politice, populația băștină s-a ridicat în repetate rînduri împotriva asupritorilor. Una din acțiunile mai recente a avut loc în Windhoek (în februarie a.c.) în acest oraș, africani au organizat o demonstrație ai cărei participanți au cerut abrogarea statutului de semi-sclavie al muncitorilor băștinăși din industria extractivă. Trupele au deschis focul asupra demonstranților. Pe locul masacrelor au rămas 11 morți și 32 de răniți. Zeci de patrioți au fost înmormîntați.

Teroarea n-a reușit să-i reducă la tăcere pe africanii creșterii mișcării de eliberare a dus la crearea unei organizații politice de luptă — Uniunea națională. Acest partid s-a situat în fruntea luptei pentru lichidarea discriminării rasiale în țară și pentru despărțirea de Republica Sud-Africană.

Cu cîțiva ani în urmă, la cererea opiniei publice, a fost creat în cadrul O.N.U. Comitetul special pentru Africa de sud-vest, în atribuțiile căruia intră elaborarea măsurilor menite să restabilească independența acestui teritoriu. Activitatea Comitetului este însă practic paralizată de poziția obstructionistă a autorităților Sud-Africane. În această privință, ele se bucură de sprijinul (de culise) al unor din principalele puteri actuale ale căror monarhi sînt, după cum am văzut, interesate în depunerea bogățiilor Africii de sud-vest. Bazîndu-se pe acest sprijin, forțele de la Pretoria acționează cu cea mai vădită disconsiderare a cererilor opiniei publice mondiale. Impuneră a așa-zisului „plan Odendaal”, care înseamnă în fapt strămutarea în semi-deșert, în rezervații, a încă 119.000 de oameni de culoare, este o nouă manifestare plină de cinism a partidelor italiene.

Fără îndoielă, însă, nici înmormîntarea măsurilor repressive, nici aplicarea în variantă sud-africană a lagărelor naziste — nu vor putea împiedica populația Africii de sud-vest să-și dobîndească libertatea.

EM. RUCĂR